

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupený Mgr. Bohdanou Hejdukovou, advokátkou
sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2024, č. j.: MHMP 1726406/2024

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2024, č. j.: MHMP 1726406/2024, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce Mgr. Bohdany Hejdukové, advokátky.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2024, č. j.: MHMP 1726406/2024 (dále též „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

části Prahy 10 (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 27. 6. 2024, č. j.: R490/2023/OOS/DUŠ-29 (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon č. 250/2016 Sb.*“), zastaveno řízení proti žalobci ve věci přestupku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o přestupcích*“), kterého se měl dopustit tím, že dne 25. 5. 2023 kolem 7:05 hodin ze svého vozidla v blízkosti domu na ulici X zakřičel na X, který stál na schodech domu, slova „*sráči zasnanej*“, čímž ho hrubě urazil.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v první řadě namítal, že po celou dobu správního řízení akcentoval, že z jeho strany nedošlo k žádnému jednání, které popsal X, a skutek se nestal. Oba správní orgány aplikovaly nesprávný důvod pro zastavení správního řízení podle § 86 odst. 1 písm. c) namísto písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. Důvody zastavení řízení jsou seřazeny podle výhodnosti pro obviněného, přičemž žalobce vnímá citelný rozdíl mezi situacemi v písm. a) a c) předmětného ustanovení. Žalobce má veřejné subjektivní právo na to, aby do jeho práv zasáhla veřejná moc nejvýhodnějším způsobem, který zákon předvídá, což se v daném případě nestalo.
3. Jestliže správní orgán I. stupně konstatoval neprokázanost setkání obou aktérů v daný den, není možno dojít k závěru, že k předmětné události došlo, neboť na setkání obou aktérů je celá událost založena. Správní orgán I. stupně rovněž vyjádřil pochybnosti, zda X byl vůbec hrubě uražen ze strany žalobce slovy „*sráči zasnanej*“. Správní orgány nemohou zároveň tvrdit, že žalobce na místě spáchání přestupku nebyl, aby pak stavěly najisto, že se skutek stal a že se jej žalobce mohl dopustit. Pokud se nepodařilo z provedeného dokazování spolehlivě, bez rozumných a důvodných pochybností zjistit, zda se skutek stal, nepřicházelo do úvahy zastavení řízení z jiného důvodu než v § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. Žalovaný neřešil zmatečnost a nepřezkoumatelnost prvostupňového usnesení, ač žalobce na tyto atributy upozorňoval v odvolání.
4. Žalobce zcela vyloučil, že by se mohl v době 7:05 hodin pohybovat před domem X, a toto své tvrzení řádně doložil. Cestoval totiž na pracoviště osobním automobilem s dojezdem tramvají v ranní dopravní špičce.
5. Žalobce rovněž namítal rozporuplnost výpovědi X, na kterou správní orgány nereagovaly. X nemohl během minuty a půl od spatření žalobce do okamžiku urážky stihnout řadu jím popisovaných úkonů, nedůvěryhodně přitom označil místo události a průběh celého děje. Žalobce nevlastnil automobil značky Škoda Superb a X také tvrdil, že žalobce poznal podle státní poznávací značky, aby pak následně na dotazy sdělil, že si ze státní poznávací značky pamatoval jen první dvě čísla. Ač jde o nejpodstatnější znak přestupku, nevzpomenul si X na slova, která měl žalobce na jeho adresu pronést, a hledal je v písemných materiálech.
6. Vzhledem k tomu, že v řízení nebylo prokázáno, že se skutek stal, a tvrzení X byla plná rozporů a nepřesností, navrhl žalobce zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě pouze uvedl, že ji nepokládá za důvodnou, především proto, že žalobce nebyl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech.

IV. Obsah spisového materiálu

8. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobci bylo kladeno za vinu spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích.
9. Žalobce do záznamu o podaném vysvětlení ze dne 25. 3. 2024, č. j.: R490/2023/OOS/DUŠ-5, kategoricky popřel setkání s poškozeným dne 25. 5. 2023 kolem 7:05 hodin a pronesení urážky „sráči zasranej“. V 7:20 hodin byl na svém pracovišti v budově X na X, přičemž na podporu tohoto tvrzení dodatečně předložil výpis ze své elektronické docházky. Jak dále doplnil, jel do práce tramvají linky X, neboť v té době byl po operaci menisku a měl oteklé koleno. Vozidlo řídit mohl, ale nejel jím. Vlastnil vozidlo značky Škoda Octavia, a nikoli Škoda Superb.
10. Podle fotodokumentace ze systému elektronické docházky se žalobce dostavil na pracoviště dne 25. 5. 2023 v 7:23 hodin.
11. Součástí správního spisu je oznámení o zahájení řízení o přestupku z moci úřední a předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 26. 3. 2024, č. j.: R490/2023/OOS/DUŠ-7, podle něhož žalobce dne 25. 5. 2023 v 7:05 hodin ze svého vozidla v blízkosti domu na ulici X zakřičel na X, který stál na schodech domu, slova „sráči zasranej“, čímž ho hrubě urazil.
12. Do protokolu o ústním jednání ze dne 29. 4. 2024, k němuž se žalobce dostavil, poškozený popsal, že se k němu žalobce nevhodně chová již od roku 2021, kdy se stal předsedou SVJ. Žalobce mu vytýká špatnou správu domu a šíří nepravdivé informace o údajné zpronevěře jakýchsi peněz. Dne 25. 5. 2023 v sedm hodin poškozený zamkl svůj byt v 6. podlaží, sešel pěšky do přízemí, vyzvedl si noviny z domovní schránky, vyšel ven z domu, zabočil doleva po schodech dolů, aby vynesl odpadky k popelnicím u vedlejšího domu. Poškozený se zastavil, neboť zaznamenal, jak ho žalobce předjel a poté vystoupil z auta. Poškozený se otočil, šel zpět ke schodišti u domu, načež žalobce otočil auto u popelnic a jel za poškozeným, který stál na schodišti. Žalobce stočil okénko u spolujezdce a z místa řidiče zakřičel něco jako „čuráku zasranej“. Po nahlédnutí do písemných podkladů poškozený upřesnil výrok na „sráči zasranej“. Od okamžiku, kdy si poškozený všiml žalobce vyjíždět z garáže, až k oné urážce uběhla asi minuta a půl. Na otázku, zda žalobce jel vozidlem značky Škoda Superb, poškozený sdělil: „*Bud' to byla Škoda Superb nebo Ford, kterého má pan X v současné době. Pokud jsem v té době věděl, že se jednalo o Škodu Superb, je tomu tak.*“ Poškozený věděl, že za tmavými skly vozidla seděl žalobce, neboť znal číslo státní poznávací značky jeho vozidla. Pamatoval si konkrétní první dvě čísla, aby věděl, kterému autu se má vyhnout. Přesný čas události poškozený dovodil podle hodinek, na něž se díval těsně před odchodem na nákup. Žalobce při jednání odkázal na podání vysvětlení učiněná ve dnech 25. a 26. 3. 2024 a pouze dodal, že dne 25. 5. 2023 používal vozidlo značky Ford Mondeo, ač byl také vlastníkem vozidla Škoda Octavia.
13. Usnesením ze dne 27. 6. 2024, č. j.: R490/2023/OOS/DUŠ-29, které bylo žalobci doručeno dne 2. 7. 2024, správní orgán I. stupně podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. zastavil řízení proti žalobci ve věci přestupku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, neboť na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo žalobci prokázáno. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že setkání žalobce s poškozeným v 7:05 hodin se nedá zcela vyloučit, jelikož z místa faktického pobytu žalobce do jeho zaměstnání se lze dopravit vozidlem za 16 minut. Každý den je dopravní situace v Praze odlišná a není možné zpětně ověřit, jak hustý provoz panoval na konkrétní komunikaci. Poškozený rovněž přiznal, že před oznámením přestupku na Policii ČR věc konzultoval s X, která má k žalobci více vyhraněný postoj a nelze tak vyloučit jisté ovlivňování poškozeného v neprospěch obviněného. Nelze rovněž vyloučit, že si poškozený nezapamatoval zcela přesně slovní výrok žalobce, když mohlo dojít k překrytí s jinými výroky žalobce z minulosti.

14. Dne 17. 7. 2024 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž namítal nesprávný důvod pro zastavení správního řízení. Tvrdil, že rozhodně nebylo prokázáno, že by se skutek vůbec kdy stal, neboť se v čase 7:05 hodin nemohl pohybovat před domem na ulici X. Odvolací námitky se v podstatné části shodují s jednotlivými žalobními body.
15. Žalovaný o odvolání rozhodl napadeným rozhodnutím dne 26. 8. 2024, když prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně náležitě provedl veškeré dostupné důkazní prostředky způsobilé ke spolehlivému zjištění stavu věci. Zastavení přestupkového řízení podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. není výhodnější než zastavení podle písm. c). Výrok o zastavení řízení je vždy výrokem o vině, kterým je obviněný zproštěn vzneseného obvinění. Důsledkem zproštění je v obou případech stejná nemožnost, aby byl obviněný znovu obviněn z přestupku spáchaného takovým skutkem.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
17. Podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. *správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem.*
18. Podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. *správní orgán usnesením zastaví řízení, jestliže spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno.*
19. Žalobce namítal, že správní orgány aplikovaly nesprávný důvod pro zastavení správního řízení podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. namísto písm. a) téhož zákona.
20. Protože řízení o žalobě podle § 65 a násl. s. ř. s. je řízení, které slouží především k ochraně veřejných subjektivních práv (§ 2 s. ř. s.) zabýval se soud tím, zda vůbec existuje právo žalobce na to, aby bylo řízení o přestupku zastaveno z konkrétního důvodu, jak je vymezuje § 86 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb.
21. Důvody zastavení řízení jsou seřazeny podle výhodnosti pro obviněného, některé mají hmotněprávní povahu, některé procesní. Zastavení z důvodů podle § 86 odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 250/2016 Sb. má povahu rozhodnutí o hmotném právu a zasahuje se jím

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

do hmotných práv obviněného (srov. rozsudek NSS č. j. 5 As 73/2010-71 ze dne 11. 3. 2011, č. 2316/2011 Sb. NSS). Za toho stavu má dle názoru soudu obviněný z přestupku veřejné subjektivní právo na to, aby do jeho práv veřejná moc zasáhla tím nejvýhodnějším způsobem, který zákon předvídá. Názoru žalovaného vyslovenému v tomto směru v napadeném rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě tak nelze přisvědčit.

22. V projednávané věci nebyl výklad § 86 odst. 1 zákona o přestupcích mezi účastníky sporný, spor byl veden o následnou aplikaci zákonných ustanovení na zjištěný skutkový stav.
23. K zastavení řízení podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. dojde tehdy, pokud správní orgán zjistí, že se skutek, o němž se vede řízení, nestal nebo není přestupkem. Může být zjištěno, že k vytýkanému jednání vůbec nedošlo nebo k němu sice došlo, ale nenaplňuje skutkovou podstatu přestupku, resp. není možné hovořit z pohledu jeho materiální stránky o tom, že by porušovalo nebo ohrožovalo zájem společnosti. Naproti tomu důvodem pro zastavení řízení podle písm. c) téhož ustanovení je, že spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno (i kdyby skutek zřejmě spáchal obviněný, pokud by mu to nebylo prokázáno, nelze jej s ohledem na zásadu „*in dubio pro reo*“ uznat vinným).
24. Z výše uvedeného vyplývá, že se § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. užije v případě, když bylo v řízení zcela bez jakékoli pochybnosti prokázáno, že k přestupkovému jednání obviněného vůbec nedošlo, nebo že toto jednání nenaplňuje zákonné materiální znaky. Naproti tomu podle § 86 odst. 1 písm. c) téhož zákona se řízení zastaví, pokud se 1) skutek stal, 2) byly naplněny všechny znaky přestupku, avšak 3) obviněnému nebylo v řízení toto protiprávní jednání dostatečně prokázáno.
25. Rozhodnutí podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky je tedy rozhodnutí založené na zjištění skutkového stavu, kterému předcházelo řádné dokazování ke zjištění všech okolností nezbytných pro rozhodnutí.
26. Správní orgán I. stupně na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo žalobci prokázáno a byl tedy naplněn důvod pro zastavení řízení podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb.
27. Žalobce s uvedeným závěrem nesouhlasil. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí namítal, že správní orgán aplikoval nesprávný důvod pro zastavení správního řízení podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. namísto písm. a) téhož zákona. Tvrdil, že rozhodně nebylo prokázáno, že by se skutek vůbec kdy stal a kategoricky odmítl, že by se přestupku vůči X dopustil. Vyjádřil nesouhlas s hodnocením věrohodnosti výpovědi X. V této souvislosti poukazoval na z jeho pohledu nepřesnosti a nelogičnosti výpovědi X týkající se označení času, místa, průběhu děje, typu automobilu, státní poznávací značky a urážlivého výrazu.
28. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že správní orgán I. stupně náležitě provedl veškeré dostupné důkazní prostředky způsobilé ke spolehlivému zjištění stavu věci a jestliže se mu po provedení těchto důkazních prostředků nepodařilo zjistit, zda se předmětný skutek vůbec stal, či nikoliv, byl povinen řízení zastavit podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. Dále uvedl, že zastavení přestupkového řízení podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. není výhodnější než zastavení podle písm. c). Výrok o zastavení řízení je vždy výrokem o vině, kterým je obviněný zproštěn

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

vzneseného obvinění. Důsledkem zproštění je v obou případech stejná nemožnost, aby byl obviněný znovu obviněn z přestupku spáchaného takovým skutkem.

29. Žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu nevypořádání odvolací námitky stran hodnocení věrohodnosti výpovědi X.
30. Na tomto místě je třeba uvést, že správní rozhodnutí musí splňovat předepsané náležitosti, a to jak formální, tak obsahové. Ty vycházejí z § 68 zákona č. 500/2004 Sb. a představují je: výroková část, odůvodnění a poučení účastníků. Těžiště lze přitom spatřovat nejen ve výrokové části správního rozhodnutí, ale rovněž v jeho odůvodnění, jež má poskytnout skutkovou a právní oporu výroku rozhodnutí. Z odůvodnění jakéhokoli správního rozhodnutí tak musí být zřejmé, proč správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí. Tyto důvody přitom musí být jasné a přesvědčivé.
31. Dle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. je v odůvodnění správního orgánu nutno uvést důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro rozhodnutí a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
32. Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23).
33. Těmto zákonným požadavkům kladeným na odůvodnění správního rozhodnutí však odůvodnění napadeného rozhodnutí neodpovídá. Jestliže se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí se shora uvedenou zcela konkrétní odvolací námitkou žalobce týkající se hodnocení věrohodnosti výpovědi X vůbec nevypořádal, je nutno na takové rozhodnutí pohlížet jako na rozhodnutí neúplné, a tedy i nepřezkoumatelné. K tomu soud dodává, že Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací praxi opakovaně judikoval, že jedním z důvodů, pro který může být rozhodnutí o odvolání považováno za nepřezkoumatelné, je situace, kdy se odvolací orgán nezabýval všemi odvolacími námitkami, tedy že nevyčerpal celý rozsah odvolání (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, či ze dne 28. 2. 2017, č. j. 8 As 170/2016-86).
34. Z důvodů shora uvedených soud postupoval podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a žalobou napadené rozhodnutí zrušil bez jednání pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.), a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.
35. V dalším řízení bude na žalovaném správním orgánu, aby se v intencích shora uvedeného řádně vypořádal s odvolací námitkou žalobce týkající se hodnocení věrohodnosti výpovědi X a řádně tak odůvodnil svůj závěr o tom, že v daném případě byly naplněny podmínky pro zastavení řízení podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb.
36. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady právního zastoupení spočívající v odměně za dva úkony právní služby po 3 100 Kč, tedy celkem 6 200 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění platném do 31. 12. 2024, tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu) a v náhradě hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celková výše nákladů řízení činí částku 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. února 2026

JUDr. Dana Černá
samosoudkyně